

Sygn. akt XI GC 1065/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 23 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Wójcik-Wojnowska

Protokolant: Edyta Jurkowska

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2019 w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś.

przeciwko (...) spółce akcyjnej w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej w W. na rzecz powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś. kwotę 2460,00 zł (dwa tysiące czterysta sześćdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 17 maja 2018 r. do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 696,51 zł (sześćset dziewięćdziesiąt sześć złotych pięćdziesiąt jeden groszy) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt XI GC 1065/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 maja 2018 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś. wniosła przeciwko (...) spółce akcyjnej w W. pozew o zapłatę kwoty 7380 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 17 maja 2018 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż dnia 23 października 2017 r. w S. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki A. nr rej. (...) należący do M. Ż. (1). Sprawca zdarzenia objęty był ochroną ubezpieczeniową na podstawie ważnej polisy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartej z (...) spółką akcyjną w S.. Poszkodowany dokonał zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi sprawcy, a następnie zawarł z powódką umowę najmu pojazdu zastępczego. Najem pojazdu zastępczego trwał łącznie 40 dni, wobec czego powódka wystawiła na rzecz poszkodowanego fakturę VAT na kwotę 8 856 zł brutto. Poszkodowany zawarł z powódką umowę cesji wierzytelności, na podstawie której zbył na rzecz powódki wszelkie przysługujące mu wierzytelności z tytułu szkody z dnia 23 października 2017 r. Powódka wezwała ubezpieczyciela sprawcy do zapłaty kwoty 7 380 zł. Ubezpieczyciel po rozpoznaniu zgłoszenia przyznał odszkodowanie tytułem najmu pojazdu zastępczego w kwocie 1 476 zł, odmawiając tym samym wypłaty dalszego odszkodowania.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 28 maja 2018 r. Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W przepisany terminie pozwany (...) spółka akcyjna w W. wniósł sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W

uzasadnieniu sprzeciwu pozwany zakwestionował legitymację czynną powódki, a ponadto wskazał, iż zweryfikował stawkę najmu pojazdu zastępczego do kwoty 98,40 brutto, natomiast uzasadniony okres najmu w ocenie pozwanego wynosił 15 dni. Zdaniem pozwanego czas naprawy pojazdu został nadmiernie wydłużony. Co do stawki, pozwany wskazał, że proponował poszkodowanemu najem pojazdu zastępczego, a podmioty współpracujące z pozwanym umożliwiają najem pojazdu w klasie odpowiadającej uszkodzonemu za kwotę 98,40 brutto.

W toku sprawy strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 23 października 2017 r. w S. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki A. (...) nr rej. (...) należący do M. Ż. (1). Z pojazdu korzystał jego syn – M. Ż. (2). Sprawca zdarzenia objęty był ochroną ubezpieczeniową na podstawie ważnej polisy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartej z (...) spółką akcyjną w S..

Niesporne, a nadto:

- akta szkody , płyta CD k. 65;
- zeznania świadka M. Ż. (1) – 90-91

M. Ż. (2) telefonicznie dokonał zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi sprawcy szkody. W trakcie rozmowy poinformowano go, że (...) oferuje zorganizowanie najmu pojazdu zastępczego w formie współpracującej, a także poproszono o kontakt przed wynajmem pojazdu. Wskazano też, że (...) pokryje tylko zasadne koszty najmu pojazdu zastępczego, a także, że w przypadku samodzielnego zorganizowania najmu przez poszkodowanego, (...) może zweryfikować koszt najmu do kosztów, jakie zostały by poniesione w wypadku najmu zorganizowanego przez (...). Dodatkowo poinformowano, że wysokość stawek za najem jest zależna od czasu wynajmu i dla pojazdu klasy C wynosi od 75 do 100 zł netto za dobę. W odpowiedzi M. Ż. (2) oświadczył, że chciałby wynająć i naprawić pojazd w tym samym punkcie, nie chce osobno oddawać pojazdu do naprawy i osobno organizować najmu.

Dowód:

- nagranie zgłoszenia szkody, płyta CD k. 65
- zeznania świadka M. Ż. (1) – k. 90-91

W dniu 14 listopada 2017 roku sporządzona została kalkulacja naprawy pojazdu na kwotę 4 893,46 zł brutto. W dniu 15 listopada 2017 r. dokonano dodatkowych oględzin.

Dowód:

- historia szkody – k. 25
- kalkulacja naprawy – k. 26-32

W dniu 15 grudnia 2017 r. pojazd został przyjęty do warsztatu naprawy. W dniu 15 grudnia 2017 r. sporządzono kolejną kalkulację naprawy na kwotę 5 680,78 zł. (...) zatwierdził kalkulację 17.12.2017 r. W trakcie naprawy zamawiano części w dniach 14 grudnia 2017 r., 18 grudnia 2017 r. i 18 stycznia 2018 r. Naprawa zakończyła się w dniu 22 stycznia 2018 roku, a pojazd odebrano następnego dnia.

Dowód:

- historia naprawy k. 16

- protokół zdawczo – odbiorczy – k. 17
- kalkulacja naprawy – 33-38
- zamówienia części – k. 39-41

Z uszkodzonego pojazdu korzystał współwłaściciel M. Ż. (2). Nie posiadał on innego pojazdu. Pojazd był mu potrzebny w celu dojazdów do pracy, załatwiania spraw osobistych.

W dniu 15 grudnia 2017 roku M. Ż. (2) zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś. umowę najmu pojazdu marki (...) o nr rej. (...). Zgodnie z § 2 ust. 1 umowy zastała ona zawarta na czas trwania naprawy pojazdu marki A. (...) o nr rejestracyjnym (...), jednak nie dłużej niż na okres 30 dni kalendarzowych. Strony ustaliły, że z tytułu najmu najemca zapłaci wynajmującemu czynsz najmu zgodnie z tabelą stawek brutto za dobę najmu zawartą w umowie (§ 13 ust. 1 w zw. z ust.2 umowy) . Wysokość czynszu najmu określona miała zostać w dniu zwrotu auta zastępczego przez najemcę jako iloczyn liczby dni wynajmu i jednostki stawki za dobę najmu auta zastępczego (§ 14 ust. 1 umowy). W§ 43 umowy wskazano, że dzienny limit kilometrów wynosi 200 km i jest liczony za cały okres najmu auta zastępczego.

W tym samym dniu M. Ż. (2) (jako cedent) zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś. (jako cesjonariuszem) umowę cesji wierzytelności na mocy której przenieśli na rzecz powódki swoją wierzytelność przysługującą im w stosunku do (...) jako ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody w pojeździe marki A. (...) nr rejestracyjny (...) na skutek kolizji z dnia 23 października 2017 roku w zakresie zwrotu kosztów najmu w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś. pojazdu zastępczego.

W dniu 12 stycznia 2018 r. aneksowano umowę najmu i przedłużono czas trwania najmu. M. Ż. (2) korzystał z pojazdu zastępczego w okresie od 15 grudnia 2017 r. do dnia 23 stycznia 2018 r.

W dniu 26 stycznia 2018 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś. wystawiła M. Ż. (1) fakturę VAT z tytułu najmu pojazdu marki (...) przez okres 40 dni przy stawce 221,40 zł brutto na łączną kwotę 8 856 zł.

Dowód:

- oświadczenie o długości najmu k. 14
- oświadczenie o zasadności najmu k. 17,
- umowa najmu k. 18-20
- aneks do umowy najmu – k. 21,
- pełnomocnictwo – k. 22
- oświadczenie współwłaściciela – k. 23
- oświadczenie poszkodowanego – 24
- faktura za najem – k. 42
- umowa cesji k. 43

W piśmie z dnia 21 lutego 2018 r. (...) zostało wezwane do zapłaty na rzecz M. Ż. (1) kwoty 7 380 zł tytułem odszkodowania za wynajem pojazdu zastępczego.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty – k. 44

Zasadny czas wynajmu samochodu zastępczego od powódki trwał od jego początku w dniu 15 grudnia 2017 r. do dnia 23 stycznia 2017 r., kiedy to poszkodowany odebrał z serwisu naprawiony pojazd, łącznie przez 40 dni. Tak długi czas naprawy spowodowany był zwłoką w realizacji zamówienia na dodatkowe części, na co strony i serwis nie miały wpływu.

Przeciętne stawki za wynajem samochodu zastępczego na rynku (...) w klasie samochodów odpowiadających marce wynajętego samochodu (...) czyli w klasie C przy założeniu wynajmu na okres 14 dni, gdyż taki czas najmu był możliwy do przewidzenia, a także przy uwzględnieniu zniesienia udziału własnego w szkodach i przy pełnym ubezpieczeniu AC/OC/NW na przełomie 2017 i 2018 r. zawierały się w przedziale od 130 do 180 zł, przeciętnie 162 zł netto za dobę w opcji bez limitu kilometrów oraz od 110 do 164 zł, przeciętnie do 141 zł netto za dobę w opcji z limitem kilometrów.

Przeciętne stawki za wynajem samochodu zastępczego na rynku (...) w klasie samochodów odpowiadających marce uszkodzonego samochodu A. (...), czyli w klasie (...) przy założeniu wynajmu na okres 14 dni, gdyż taki czas najmu był możliwy do przewidzenia, a także przy uwzględnieniu zniesienia udziału własnego w szkodach i przy pełnym ubezpieczeniu AC/OC/NW na przełomie 2017 i 2018 r. zawierały się w przedziale od 188 do 254 zł, przeciętnie 224 zł netto za dobę w opcji bez limitu kilometrów oraz od 170 do 224 zł, przeciętnie 197 zł netto za dobę w opcji z limitem kilometrów.

Stawka 221,40 zł za dobę z podatkiem VAT, czyli 180 zł netto zastosowana przez powódkę przy rozliczeniu kosztów rozpatrywanego najmu odpowiadała najwyższej stawce stosowanej ówczesnie przy najmie pojazdów z segmentu C w opcji bez limitu kilometrów. Stawka ta była jednak niższa od stawek stosowanych ówczesnie na rynku lokalnym przy wynajmie pojazdów z segmentu (...) przy wynajmach w opcji bez limitu kilometrów przebiegu, mieszcząc się także w przedziale stawek stosowanych przy wynajmach w opcji z limitem kilometrów przebiegu.

Dowód:

- opinia biegłego sadowego W. S. k. 83-92, 112; 139

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się częściowo uzasadnione.

Niespornym jest, iż sprawcę szkody i pozwanego łączyła umowa obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, zgodna z treścią przepisów ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r., Nr 124, poz. 1152 ze zm.).

Przepis art. 4 powyższej ustawy wskazuje, iż ubezpieczeniem obowiązkowym jest ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów. Stosownie do treści art. 13 ust. 2 ustawy w obowiązkowych ubezpieczeniach OC odszkodowanie wypłaca się w granicach odpowiedzialności cywilnej podmiotów objętych ubezpieczeniem. Natomiast w sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego (art. 22 ust 1 ustawy).

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia OC ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Zgodnie z treścią art. 822 § 4 k.c. uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

W niniejszej sprawie powódka dochodziła kwoty odszkodowania tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego, pomniejszonych o częściową wypłatę odszkodowania ubezpieczyciela poszkodowanego.

Powódka jest legitymowana czynnie na podstawie umowy cesji. Stosownie do treści art. 509 § 1 kodeksu cywilnego wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W myśl § 2 tej normy wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Pozwany kwestionował ważność umowy cesji, twierdząc, iż z jej treści nie wynika causa tej czynności, a ponieważ przelew jest czynnością kauzalną, brak causy czyni umowę nieważną. Zarzut ten nie jest zasadny. Z okoliczności sprawy wynika bowiem, że przelew nastąpił w celu zaspokojenia wierzytelności powódki z tytułu najmu pojazdu zastępczego, istniała zatem przyczyna prawna dokonania takiej czynności – zwolnienie się ze zobowiązania (solvendi causa).

W rozpoznawanej sprawie pozwany nie kwestionował okoliczności, iż co do zasady obciąża go odpowiedzialność odszkodowawcza z tytułu najmu pojazdu zastępczego.

Pozwany zarzucił jednak, iż w całości zaspokoił roszczenie strony powodowej wypłacając odszkodowanie w łącznej kwocie 1 476 zł. Pozwany zakwestionował zarówno długość trwania najmu pojazdu zastępczego, jak i stawkę, twierdząc, że sam mógł zorganizować najem za 98,40 zł brutto, przy czym najem nie powinien trwać dłużej niż 15 dni.

W judykaturze utrwalony jest pogląd, że odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku (por. uchwała SN z 13 czerwca 2003 r., III CZP 32/03 i wskazane w jej uzasadnieniu orzecznictwo), zaś poszkodowany nie ma obowiązku poszukiwania warsztatów oferujących najniższe ceny prac naprawczych. To samo należy odnieść do obowiązku poszukiwania przez poszkodowanego firmy, oferującej najem pojazdu zastępczego w najniższych cenach. Wyjątkiem jest sytuacja, gdy poszkodowanemu zarzucić można naruszenie wynikającego z art. 354 § 2 k.c. obowiązku współpracy z dłużnikiem, lub działanie sprzeczne z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym poszkodowany jest zobowiązany zapobieżeniu zwiększenia się szkody, a więc sytuacja, w której poszkodowany świadomie lub przez niedbalstwo wybrał zakład oferujący usługi w zawyżonych cenach (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 kwietnia 2002 r., I CKN 1466/99). Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego – Izba Cywilna z dnia 24 sierpnia 2017 r., III CZP 20/17 wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione. W uzasadnieniu tej uchwały wskazano, że nie mogą być uznane za celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki, które nie są konieczne do wyeliminowania negatywnego następstwa majątkowego w postaci utraty możliwości korzystania z uszkodzonego (zniszczonego) pojazdu, gdyż następstwo to może być wyeliminowane - bez uszczerbku dla godnych ochrony interesów poszkodowanego - w inny, mniej uciążliwy dla dłużnika sposób. Jeżeli zatem ubezpieczyciel proponuje poszkodowanemu - we współpracy z przedsiębiorcą trudniącym się wynajmem pojazdów - skorzystanie z pojazdu zastępczego równorzędnego pod istotnymi względami pojazdowi uszkodzonemu albo zniszczonemu (zwłaszcza co do klasy i stanu pojazdu), zapewniając pełne pokrycie kosztów jego udostępnienia, a mimo to poszkodowany decyduje się na poniesienie wyższych kosztów najmu innego pojazdu, koszty te - w zakresie nadwyżki - będą podlegały indemnizacji tylko wtedy, gdy wykaże szczególne racje, przemawiające za uznaniem ich za „celowe i ekonomicznie uzasadnione”. W tym kontekście istotne znaczenie ma nie tylko równorzędność samego pojazdu, ale także dodatkowych warunków umowy, takich jak np. czas i miejsce udostępnienia oraz zwrotu pojazdu zastępczego czy też obowiązek wpłaty kaucji. Jeżeli istotne warunki wynajmu proponowanego przez ubezpieczyciela (we współpracy z przedsiębiorcą wynajmującym pojazdy) czynią zadość potrzebie ochrony uzasadnionych potrzeb poszkodowanego, nie ma podstaw, by obciążać osoby zobowiązane do naprawienia szkody wyższymi kosztami związanymi ze skorzystaniem przez poszkodowanego z droższej oferty. Odstępstwa od tej reguły nie uzasadniają drobne niedogodności o charakterze niemajątkowym, które mogą wiązać się np. z koniecznością nieznacznie

dłuższego oczekiwania na podstawienie pojazdu zastępczego proponowanego przez ubezpieczyciela. Z uwagi na ciężący na ubezpieczycielu obowiązek szczególnej, podwyższonej staranności nie można też przypisać decydującego znaczenia czynnikowi w postaci szczególnego zaufania, jakie poszkodowany ma do kontrahenta, z którego usług chciałby skorzystać. Poniesienia wyższych kosztów nie uzasadnia również sama przez się prostota skorzystania z oferty najmu złożonej przez przedsiębiorcę prowadzącego warsztat naprawczy, w którym uszkodzony pojazd ma być naprawiany. Konieczność dodatkowego kontaktu z ubezpieczycielem - w praktyce zwykle telefonicznego - nie może być uznana za niedogodność, która uzasadnia poniesienie wyższych kosztów najmu. Co więcej, należy uznać, że w ramach ciężącego na poszkodowanym obowiązku minimalizacji szkody i współdziałania z dłużnikiem (ubezpieczycielem) mieści się obowiązek niezwłocznego zasięgnięcia informacji co do tego, czy ubezpieczyciel może zaproponować poszkodowanemu pojazd zastępczy równorzędny uszkodzonemu (zniszczonemu). Nie ma to nic wspólnego z koniecznością poszukiwania przez poszkodowanego najtańszej oferty rynkowej najmu.

W niniejszej sprawie z nagrania, przedstawionego przez pozwanego, wynika bezspornie, że poszkodowanemu zaproponowano najem pojazdu zastępczego odpowiadającego klasie pojazdu uszkodzonego, a cena takiego najmu byłaby znacznie niższa, niż widniejąca w fakturze wystawionej przez powódkę. Na wniosek pozwanego przesłuchany został ojciec poszkodowanego, a nie sam poszkodowany (użytkownikiem pojazdu, a następnie stroną umowy najmu i cesji był M. Ż. (2)), wobec czego nie zostało wykazane, by istniały jakiegokolwiek racjonalne względy, usprawiedliwiające odrzucenie oferty pozwanego. Z nagrania zgłoszenia szkody wynika zaś, że odmowa skorzystania z tej oferty podyktowana była wyłącznie wygodą poszkodowanego, który wskazał, że nie zamierza „kombinować” i skoro może wynająć auto zastępcze w warsztacie, to nie wynajmie go od pozwanego. Takie względy nie usprawiedliwiają wynajmu samochodu za cenę ponad dwukrotnie wyższą, niż możliwa do uzyskania przy wynajmie za pośrednictwem pozwanego (pozwany ostatecznie rozliczył najem za 80 zł netto, stawka z faktury to 180 zł netto). Wobec tego koszt najmu ponad kwotę, za którą najem mógł zorganizować pozwany, stanowią przyczynienie się poszkodowanego do zwiększenia szkody i pozwany nie ponosi za to odpowiedzialności.

Jeśli idzie o uzasadnioną długość najmu pojazdu zastępczego, to Sąd oparł się w tej kwestii na opinii biegłego, a z dowodu tego wynika, iż najem przez 40 dni był usprawiedliwiony, nie doszło do opieszałości po stronie warsztatu, a jedyną przyczyną, dla której najem trwał dłużej niż zwykle, było oczekiwanie na dostarczenie części zamiennych, na co żadna ze stron nie miała wpływu.

Z powyższych względów za zasadny koszt najmu pojazdu zastępczego została uznana kwota stanowiąca iloczyn usprawiedliwionego czasu naprawy (40 dni) i stawki zaproponowanej przez pozwanego (80 zł netto), łącznie 3936 zł. Ponieważ pozwany zapłacił 1476 zł, na rzecz powoda zasądzono 2460 zł, oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

Żądanie zapłaty odsetek znajduje uzasadnienie w treści art. 481 § 1 k.c. Z uwagi na treść art. 817 § 1 i 2 k.c., a także art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, pozwana winna spełnić świadczenie najpóźniej w ciągu 30 dni od dnia otrzymania zawiadomienia w tej sprawie, a najpóźniej w terminie 14 dni od momentu, w którym wyjaśnienie wszystkich okoliczności stało się możliwe (art. 817 § 2 k.c.). Powód domagał się odsetek od dnia wniesienia pozwu, a więc od daty dużo późniejszej, niż 14 dni po doręczeniu pozwanemu faktury za najem.

Stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przedłożone przez strony dokumenty, nagranie zgłoszenia szkody, zeznania świadka oraz opinię biegłego. Zastrzeżenia strony powodowej do opinii (w zakresie stawek najmu) były pozbawione znaczenia w sytuacji, w której z nagrania wynikało, że poszkodowany otrzymał od pozwanego ofertę wynajmu bezgotówkowego i nie skorzystał z niej bez żadnych racjonalnych powodów. Natomiast zastrzeżenia pozwanego do opinii zostały szczegółowo wyjaśnione przez biegłego na rozprawie.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie normy zawartej w art. 100 k.p.c., zgodnie z którą w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Strona powodowa

wygrała sprawę w 33%, natomiast strona pozwana w 67%. Koszty powoda to: 369 zł opłaty od pozwu, 17 zł opłaty skarbowej, 1800 zł wynagrodzenia pełnomocnika oraz 590,04 zł tytułem sporządzonej opinii biegłego, razem (...),4 zł, z czego 33% to 916,21 zł. Koszt pozwanego to 17 zł opłaty skarbowej, 1800 zł wynagrodzenia pełnomocnika oraz 590,04 zł tytułem sporządzonej opinii biegłego, łącznie 2407,04 zł, z czego 67% to 1612,72 zł. Skompensowanie tych kwot oznacza, że powód winien zwrócić pozwanej 696,51 zł.